

Ministerstvo pro místní rozvoj, odbor územně a stavebně správní
prostřednictvím

Krajského úřadu Zlínského kraje

Odbor územního plánování a stavebního řádu

tř. Tomáše Bati 21

761 90 Zlín

K č. j. KUZL 24453/2023, sp. zn. KUSP 104032/2022 ÚP-IS

V Kněžpoli, dne 20.3.2023

KOVOP, spol. s r. o., IČ 25553925, se sídlem Kněžpole č. p. 110, 687 12 Bílovice u Uherského
Hradiště,

O d v o l á n í

proti Usnesení o zahájení přezkumného řízení ze dne 8.3.2023 č. j. KUZL 24453/2023, sp. zn. KUSP 104032/2022 ÚP-IS, vydaného Krajským úřadem Zlínského kraje. Odborem územního plánování a stavebního řádu.

I.

Dne 8.3.2023 nám bylo doručeno výše uvedené rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo zahájeno na základě podnětu doručeného dne 21.12.2022, podaného [REDAKCE] přezkumné řízení napadeného územního souhlasu stavebního úřadu Obecního úřadu Bílovice sp. zn. 292/2022/KE ze dne 18.10.2022.

V souladu s poučením podáváme v zákonné patnáctidenní lhůtě proti Usnesení o zahájení přezkumného řízení ze dne 8.3.2023 č. j. KUZL 24453/2023, sp. zn. KUSP 104032/2022 ÚP-IS, vydaného Krajským úřadem Zlínského kraje, Odborem územního plánování a stavebního řádu o d v o l á n í, a to z níže uvedených důvodů.

II.

V rozhodnutí správní orgán uvádí, že mu byl dne 21.12.2022 doručen podnět na provedení přezkumného řízení ve věci společného povolení vydaného odborem výstavby a územního plánování Obecního úřadu Bílovice dne 18.10.2022 pod sp. zn. 292/2022/KE na stavbu „střešní FVE KOVOP Kněžpole 299,16 kWp, jehož stavebníkem je naše společnost. Po předběžném posouzení podle § 95 odstavce 1 správního řádu pak zahájil přezkumné řízení v souladu s § 47 odstavce 1 a § 96 odstavce 1 správního řádu. Dne 23.12.2022 správní orgán vyzval stavební úřad, aby se k podnětu vyjádřil, což tento učinil dne 11.1.2023.

Při přezkoumání rozhodnutí dospěl rozhodující správní orgán k závěru, že v rámci stavební dokumentace byla sice předložena technická zpráva, které však neobsahuje údaje, jež by měla obsahovat souhrnná technická zpráva. Dále uvádí, že kromě přijatých účastníků řízení měl stavební úřad zohlednit také záležitosti, které se týkají samotného provádění stavby, kdy cesta ke stavbě vede okolo několika rodinných domů včetně domů podatelů podnětu, a dále hlučnost při provádění stavby, a proto byl okruh účastníků řízení vymezen až příliš úzce.

III.

Rozhodnutí o zahájení přezkumného řízení považujeme za nezákonné, a to především z níže uvedených důvodů.

Podle ustanovení § 96 odstavce 1 správního řádu usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci. Správní orgán v napadeném rozhodnutí se k otázce dodržení lhůty pro zahájení přezkumného řízení vůbec nevyjádřil a jeho rozhodnutí je z tohoto důvodu v této základní otázce jeho přípustnosti nepřezkoumatelné, přičemž z níže uvedeného jeho obsahu je zjevné, že je nezákonné.

Z napadeného rozhodnutí totiž jednoznačně vyplývá, že se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl dne 21.12.2022, a tento den mu začala běžet lhůta podle výše citovaného ustanovení správního řádu. Tato lhůta tedy uběhla dne 21.2.2023. Rozhodnutí o zahájení přezkumného řízení bylo vydáno dne 8.3.2023, tedy jednoznačně po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty.

Počátek zákonné lhůty je nepochybně třeba vázat na obdržení podnětu k zahájení přezkumného řízení, což je nepochybné i z toho, že již na základě právě obdrženého podnětu správní orgán začal konat (přezkoumal podnět, 23.12.2022 vyzval stavební úřad k vyjádření). Za počátek běhu lhůty k zahájení přezkumného řízení je třeba i podle stávající judikatury považovat obdržení podnětu k takovému řízení (viz například rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 9.12.2014 sp. zn. 2 As 74/2013 podle kterého se dozvěděl správní orgán o důvodech z podnětu ČIŽP, nebo rozhodnutí téhož soudu ze dne 3.5.2022 sp. zn. 1 As 361/2021 kde za okamžik „dozvědění se“ je považován podnět k Radě ERÚ).

Již samotný výše uvedený důvod je dostačující k tomu, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a řízení zastaveno.

Rozhodnutí ale nemůže obstát ani po věcné stránce.

Podle ustanovení § 94 odstavce 5 správního řádu je správní orgán povinen šetřit práva nabytá v dobré víře. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 30.8.2016 sp. zn. 5 As 203/2016 uvádí, že pokud rozpor rozhodnutí s právními předpisy má mít původ výlučně v postupu správního orgánu, aniž by k tomu dotčená osoba svým jednáním jakkoliv přispěla a dotyčná osoba je v dobré víře, že rozhodnutí bylo vydáno správným postupem, je třeba její dobrou víru zohlednit.

Pokud má být podle napadeného rozhodnutí důvodem pro zahájení přezkumného řízení úvaha správního rozhodnutí o tom, jak vymezit okruh účastníků řízení a zda předložená technická dokumentace obsahovala veškeré požadované náležitosti, tak zcela zjevně se jedná o skutečnosti, které jdou na vrub příslušného stavebního úřadu, protože bylo výlučně na jeho posouzení jak to, zda námi předložené dokumenty jsou správné a úplné, tak i to, kdy by mohl eventuálně přicházet do úvahy jako účastník řízení, což my jsme nemohli ovlivnit a jednali jsme v dobré víře v to, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.

Rozhodnutí krajského úřadu je rovněž nepřezkoumatelné i pokud jde o specifikaci pochybení vytýkaných stavebnímu úřadu. Pokud jde o náležitosti technické zprávy, je pouze konstatováno bez bližší specifikace, že dokument neobsahuje údaje, které by měl. Rovněž v případě požadavku na vymezení okruhu účastníků řízení je jen odkaz na zohlednění provádění stavby z hlediska dopravy (cesta vede okolo několika rodinných domů) a hlučnosti. I přes uváděnou nepřezkoumatelnost takových úvah je možno uvést, že tyto nejsou skutkově ani právně relevantní minimálně z následujících důvodů. Cesty k našemu areálu, kde podle rozhodnutí o povolení stavby je stavba realizována, vedou výlučně po veřejných komunikacích, na kterých není žádné dopravní omezení, které by mělo vliv na realizaci stavby. Výklad krajského úřadu, že účastníkem řízení by měl být případně i majitel nemovitosti, kolem které vede taková komunikace, je v podstatě absurdní, protože pak by účastníky všech stavebních řízení měly být majitelé všech nemovitostí kolem všech cest, po kterých by se pohybovala vozidla, navážející například materiál na stavby apod. Takový výklad okruhu účastníků nemá oporu v zákoně ani nelze logicky dovozovat. Rovněž v případě uváděné možné hlučnosti stavby správní orgán se nezabývá tím, co je předmětem stavebního řízení, tj. montáž fotovoltaických panelů na střeche stávajícího průmyslového objektu, tedy stavební práce, nevykazující ani „obvyklou hlučnost“ při jiných stavebních pracích.

Podle nálezu Ústavního soudu II ÚS 566/05, uveřejněného ve sbírce nálezů ÚS pod č. 170/2006 je přezkumné řízení chápáno jako výjimečný institut zasahujících do právní jistoty nabytých práv pravomocným rozhodnutím správního orgánu, a proto je nezbytné podmínky

pro aplikaci tohoto výjimečného institutu vykládat restriktivně (úzce), aby nedošlo k narušení zásady materiálního pojetí právního státu – stability právního řádu a právních jistot občanů.

V souladu s uvedeným nálezem Ústavního soudu je třeba i posuzovat konkrétní projednávanou věc, a to jak z pohledu vytýkaných pochybení přezkoumávaného rozhodnutí, které jsou v rovině víceméně teoretické, a rovněž i z pohledu případných praktických důsledků. Řádně povolená stavba je již z větší části realizována v současné době, a nepochybně bude dokončena v krátké době i montáž, tzn. že např. žádná vozidla v souvislosti se stavbou již nejezdí, a hlučnost při montáži není v podstatě pro okolí žádná. Naše práva a povinnosti, vyplývající s dosud pravomocného stavebního povolení jsou tak fakticky naplněna a vytýkaná pochybení, která by měla být důvodem pro přezkoumání rozhodnutí stavebního úřadu jsou již bezpředmětná.

IV.

Na základě výše uvedených odvolacích důvodů navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí v celém rozsahu zrušil a přezkumné řízení zastavil.

Za KOVOP, spol. s r. o.

jednatel